

श्रीः

श्रीरस्तु

श्रीमते हयश्रीवाय नमः

जयंतिका प्रथमलहरी

(प) इवेतं यस्य शरीरं निवसनवसनासनानि च सितानि ।
सोऽयं मनसि रमेशो निवसतु सततं तुरंगवदनो मे ॥ १ ॥

(ग) आसीद्विविधकुसुमभरितप्रताननीमंडितारामा अभ्रंकपकेतनालं-
कृतनिकेतना सुरनगर्यनुकारिणी भासुरा अरिभीकरनान्नी राजधानी ॥ आसीच-
तस्यां साम्राज्यलक्ष्मीसमालिंगितविग्रहः सशरीरो मदन इव सौंदर्येकवसतिः
अधरीकृतनिखिलनृपालः धर्मायत्तचित्तः जीवसेनो नाम नरपतिः ॥

यस्य च तरुणस्यापि विवाहे विमुखतया चुञ्चनं वेणुवादने, न मदनोत्सवे
प्रकंपः पापकर्मणि, न रमणीसमाकर्षणे, कंठग्रहो मित्रमंडलेषु न वनितासु
पयोधरकुभस्पर्शनं मंगलकार्येषु, न मृगाक्षीवक्षस्पर्शलेषु, कंचुकनिर्माचनं समी-
केषु न योपाजनेषु, प्रहृत्वं गुरुजनेषु न प्रणयकलहकुपितकामिनीजनेषु,
समुद्रतरोमजालाकुलितशरीरता शिशिरसलिलावगहनेन न नववधूसमालिङ्गनेन,
धवलिमा यशसा न मनोभवव्याधिना अभवत् ॥

1. न अरिजनसमाकर्षणे

स नरपतिः विमुक्तकरनिकरे दिवाकरे रक्तीकृतपश्चिमदिग्भागे
 भगवति निमज्जति कल्लोलाकुलमलिलनिधौ अचिरसमुद्रतस्य नक्षत्रमाला-
 लंकृतस्य नक्तमपत्यस्य तमसः क्षुन्नित्तारणाय निर्मुक्तैकभागवलाहकंचुके संलि-
 सरागरक्तपटीरे कल्पकमेचकचूचुके अमृतक्षीरभरिते राकाशशांककुचे पूर्वदि-
 गंगनया प्रकाशिते निर्वर्तितसंध्याविधिः सुहन्मंडलपरिवृतः सुकृत्वा किंचिदि-
 व-निगदन्तर्मालापान् निद्रासुखमनुवभूत ॥

तदनु संभवति तृतीये यामे जय जयोत्तिष्ठकलानिधिकुलललाम
 निखिलनृपालमौलिलालितपदकमल जीवसेनस्वामिनित्याद्युन्नमितकरवंदिबृंदपरि
 पठ्यमानविरुद्धावर्णं अवाकण्योत्थाय च तत्पात्परिमृद्ध्यं पाणितलाभ्यां
 नयनयुगलं विमलचेलाच्छादितविग्रहः निर्गत्य शयनागारात् नृपालो
 द्वारपालप्रदर्श्यमानमार्गः कुत्रचिदुशीरपरिमलीकृतशीतलसलिलपरिपूरित शशां
 ककांतशिलानिर्मितपात्रं कुत्रचिदुष्णोदकभरितकनककलशं कुत्रचिन्नात्यु
 न्नतस्फटिकशिलारचितपीठं कुत्रचित् क्षितितलनिष्ठिस्नानचूर्णभाजनं कुत्र
 चिद्विनिहितधौतकौशेयं कुत्रचिज्जलपात्रहस्तनारीजनमंडलमंडितं मज्जन-
 गृहमगमत.

प्रविश्य च तत्र स्फटिकपीठमधिरूप्य स्नापितश्च वनिताभिः धौतवस्त्र-
 परिमृष्टमूर्तिः सुरापगाफेनघवलं अंतरीयं परिधाय सूक्ष्मारुणकौशेयांतरित
 पूर्वकायः परिनिपतिनवालातपारुणितकैलासइव अष्टमी शशांकानुकारि पि-
 ललाटफलके विरचितकुमस्थामकः, अलिकमलदेदीप्यमानलोचनो, हरइव-
 मज्जनगृहानिर्गत्य कन्चित्विक्षिप्तकनकघटाविनिहितसुगंधवंधुरकुसुमपालासमुदयं
 कचित् सुवर्णस्तंभविलसदीपपल्लवं कचित् घवङ्गधूमाकुलधूपवर्तिसंभारंकचित्

एलाचूर्णपरिमळसल्लिपूर्णनवरत्नखचित्कुंभं, क्वचिदाम्नायपारगभृसुरवर्गं देवा-
लयमविशत् ॥

तत्र तुहिनसद्वशतिरस्करिण्यंतरिते लंबमानस्थूलमुक्ताफलकलोपेनव
रत्नमालालंकृते पंचकलशमंडितशिखे चतुष्कोणयोजितकनकपताके चतुर्भिः
मरकतस्तमैः उपशोभमाने विरचितरत्ननेत्रैः विवृतपंचवदैः चतुर्भिः
कनककेसरिभिः परिवृताधःप्रदेशे मंटपे विराजमानं, शंखचक्रगदादिदिव्यायुध-
परिमंडितचतुर्भुजं मकुटमकरकुंडलग्रैवेयक केयूरहारन्दुपुरादिदिव्याभरणालंकृतं
मृगमदतिलकसुंदरवदनारविंदं श्रीभूनीलासमेतं नारायणं समध्यर्चयं, परि-
पठ्यमानस्वरमंजुलाम्नायकंठान् धृतदवलोद्भमनीयकमनीयान् ऊर्ध्वपुंड्रभासुरान्
भूसुराज्ञमस्कृत्य च कुत्रचित् सिताभ्रानुकारिमलिकाहारनिचयं कुत्रचित्
वर्पत्तिवलाहकानुकारिमरकतमणिमालाभासुरं कुत्रचित् नक्षत्रसदृश वज्रखचिता-
भरणं कुत्रचित् शुनासीरायुधनिकाशनवरत्नमयकंठभूषणं कुत्रचित् विविध
वर्णं पद्मवसनविसरं कुत्रचित् मलयजरसभरितकनकपतिग्राहं कुत्रचित् चक्राकार
विन्यस्तकीरकायकांतिनिकाशनागवलीपल्लवतल्लजरमणीयतपनीयघटाकमनीयं—
स्वकीर्तिधवलिताष्टकाष्टाङ्गनाभिरिव श्वेतद्वीपवासिनीभिरिव चन्द्रलोक ललना-
भिरिव गौरीमन्दहास रंजिताभिरिव मलिकापरागनिर्मिताभिरिव धृतदुकूलाभिः
मौक्षिकमालालंकृताभिरष्टभिः वारविलासिनीभिः धवलितमध्यदेशं अलंकार-
निलयमलंचकार ॥

तत्र ताभिरलंकृतोऽयं तस्माक्षिर्गत्य च प्रतीहारीकरकोक्तनदोपरि
विनिहितवामेतरपाणिपुण्डरीकः आजानुलंबमानविशदकंचुकावंगुठिततनुभिः
अगुल्फावसक्तव्यवलंडातकैः मेरवलीकृतरक्तचेलैः रक्तोष्णीषैः अंसोपरि

विन्यस्तकनकदृष्टैः पश्यत पश्यतगच्छत गच्छत दूरं दीयतां मार्गावकाशः
 इत्युच्चर्मणङ्किः परिजनैः दापितमार्गावकाशः स्फाटिकशिलाफलकरचित्
 भित्तिपरिगततया सुभगदर्शनां नीलमणिकुट्टिमप्रदेशप्रतिबिंचितसमस्तवस्तु-
 तया सलिलब्रांतिसुपजनयंतीं समुत्कीर्णविविधवीरुद्धमणीयानां स्तंभानां अग्र-
 भागेषु खृतपाटलकंकडैः आगुल्भावसक्तरक्तचंडातैः निश्चलतनुभिः
 करखृतकोशावर्जितरवडैः परिजनैः विसृष्टनिर्मांककृष्णकाकोदरहस्तैः उत्की
 र्णनागांतकविग्रहैरिव विराजमानां आत्मदिदृक्षया अभीष्टं विवलितकंधरैः
 नरपतिभिरूपशोभमानां कुत्रचित् संगीतदिणावेणुकल्पापारगैः कुत्रचित् आम्ना-
 याम्नायांतकाणादपातंजलादिशास्त्रपारदृशभिः पंडितैः मंडितां सभां सुरपतिः
 सुधर्मामिव प्रविश्योत्थितान् कोरकितकरसरोरुहान् सामाजिकान् अनुमोदमानः
 शिरसैव, रत्नकटकशिरवरं यथारविः तथा रक्षमयस्तिंहासनमास्त्रोह ॥

अधिवृद्ध्य च तस्मिन्नृपे वारसुंदरीकरारविन्दकीन्यमानचामरकलापो-
 भयपार्श्वप्रणिपतनिलिलनृपालमौलिमालापरिपत्पदकमले वीणादिविविधवाद्य
 संतुष्टहृदये द्वारपालः प्रदिश्य सभां नमस्कृत्य च देव मखप्रियोनाम महर्षिः
 चहर्भिः शिष्यैः समं देवदिदृक्षया द्वारि तिष्ठति एतदाकर्ण्य देवः प्रमाण
 मित्युक्त्वा विराम ॥

तत्क्षणमेव सामाजिकैः सममुत्थाय गत्वा च नरपतिः द्वारदेशं
 आवद्धजनं आनाभिलंबमानकूर्च आवेष्टितकक्षतलनिक्षिप्तकृष्णाजिनं दर्भेषविन्न
 सनाथानाभिकाङ्कुषिना दक्षिणहस्तेन विखृतकमंडलं अक्षमालावेष्टितमणि-
 दंधेन वायपाणिनाधृतयोगदंडं जानुभ्यासुपरि वल्कलरचितकन्द्रं द्वादशोर्ध-
 पुंड्रमंकिततनुं वयोवृद्धं वैश्वानरसद्वशतेजसं लंबमानपाटलजटैः कृष्णाजिन

परिधानैः नातिवयोभिः वेदाध्ययनश्रमततुतनुभिः चतुर्भिःशिष्यैः परिवृत्तं ते
मखप्रियं नमस्कृत्य नीत्वा सभांकणं ब्रुस्याच्छादिते कलकपीठे समुपवेशयित्वा
श्रौतविधिना समभ्यार्चत् ॥

ततश्च विनयाभिरामेण नृपालेन अपिकुशलं कच्चिन्निर्विश्वं तपः इति-
पृष्ठेऽयं सन्ध्येषु तद्वार्ताशुश्रूपया प्रासेषु जोपंभावं भो राजन् त्वयि परिपालयति
विश्वधरं अमंगलस्य का वा वार्ता तथापि चंडदंष्ट्रो नाम क्रव्यादः मदाश्रमस्य
नातिदूरे पर्यटन् तपोविध्नमाचरति स निहंतव्यः त्वयैवेति उक्त्वानिर्जगाम
सभांकणात् ॥

तत्क्षणमेव अमात्यायत्तीकृतभुवनभारः खङ्गमात्रसहायः अभ्रंकणध्वं
जपटालंकृतं चतुःपाटलघोटकसनाथपुरीभागं अग्निवर्मनामक सूताविरहिताग्रभागं
द्वारदेशस्थितं रथमधिलक्ष्य वृत्रासुरवध सन्नद्धः सुरपतिरिव राज स जीवसेनः
तदनु सारथिना चोदितास्तुरंगमाः किंचिदिव विवृतवदनाः खलीनमसकृत्
जिह्वामूलेन चालयतः सितफेनाकुलसूक्ष्मिभागाः तिरश्लोर्ध्वकर्णाः विनयित-
पृष्ठदेशाः जठरेण क्षितितलं स्पृशतः स्तोकमिवोच्चमितवालचामराः स्वेदजला-
द्रीकृतविग्रहाः परस्परसंवर्धणजातस्येदसितफेनलिप्ससकृद्यन्तःप्रदेशाः अत्य-
क्षमायुवैनतेयजवाः बहुदूरपरिवृद्यमानानपि महीधरमहीरुहान् क्षणादेव
कुर्वतः पृष्ठदेशातां निशाचरवासभूमिमगमन् ॥

तत्क्षणमेव निशम्य घोटकरबुरपुटनिस्थानं अमर्षेण आपततं संध्या-
तपारुणितशिरवरदळनिचयमिव नारिकेलतरुं शिरोविलसत्पाटलकुटिलजटापटलं
स्थूलस्थूलपनसफलनिभस्थपुटितोत्तमाङ्गं सरीसुपफणान्तःप्रदेशनिकाशनिम्न-
ललाटं देवजग्भकरचितसम्मार्जनीसंभारसंकाशदंडाकाराराश्णश्रुतं तिंत्रिणीपञ्च-

निभद्धनंत्र शूर्पसदृशश्रोत्रयुगलं सर्वतरपृथुलघोणं गजगंडस्थलानुकारि
समुद्रं डगंड गिरिगह्यरानुकारि भयंकरवक्त्रं गुहोभयपार्ष्वनिपतचिरप्रतीकाश
वृहद्दीर्घं दृष्टयुग्मं सालतरुमूलसदृशपीवरकठिनतरकंठं गंडैलनिभस्थूलस्कंधं
खदिरपादपशाखानुकारिभयानकवाहुयुगलं गिरिशिलातलसोदरविशालवक्षस्थलं
उरुलंत्रमानकुक्षिं पृथुलतरोत्तयुगलं इभचरणनिभोच्छूनं ज्वातलं विशाल
चरणयुगलं गजचर्म वस्त्रानं तदुपरि मेखलीकृतधमनिजालं हरमिव, धृतविशूलं,
पणमुखमिव अङ्गुतशक्तिं, पुण्यजनाभिनन्दितमपि पुण्यजननिन्दितं प्राणि
संहारमार्गप्रवृत्तबुद्धिमपि सदावनमार्गसंचारबुद्धिं सुरारिमपि सुरातिप्रीतिं
मन्युशत्रुमपि मन्युजन्मभूमिं तं निशाचरपतिं चंडदेष्टमपश्यत् ॥

दृष्टा च जीवसेनः तस्यनिग्रहं कर्तुमुद्यतोऽभूत् ॥ तत्रांतरे तरसादनः
स्यंदनोपरि निपत्य प्राहिणोत् सूतं वाजिभिः समं यमपुरीं ॥ तत्क्षणमेव स्यन्द-
नादवस्था क्षितितलस्थितस्य तस्य राज्ञः खड्गधारावाजिधारामयं स्त्रोधातिरुषेव
यातुधानशरीरात् रुधिरधारामुत्पादयामास ॥ तथापि न्यकृत्य क्षतवाधांराक्ष-
सोयं रोपादुत्क्षस्त्रक्षाहिपक्षमा क्षितिपालमुत्क्षष्य रुक्षपाणिभ्यां निक्षिप्य-
स्कंधतले क्षितितलं पादाक्षेपेण क्षोदयिव कुर्वन् निर्जगाम ॥ तावृक्षरक्षः समीक्ष्य
समिक्षदक्षः क्षितिपः क्रौक्षेयकेण क्षणात्तदुत्तमांगमच्छनत् ॥ कृतं च तदुत्त
मांगं स्वदुविरधारं प्रसूमरकिरणनिकरं गगनतलान्निपतदंगारकमंडलमिव
पपात वसुपत्याग् ॥

तत्क्षणादेव गंडूपायमाणवुद्धुदाकुलसुधिरकंठात् नृत्यतः कवंधात्कोपि
तेऽस्समुदयः नयनपथार्गलायमानः समुत्थाय प्रसूमररक्तांतिवक्त्रात् उदय-
गिरिशिखरात् दिवाकर इव असकृच्चालितपक्षयुगलं रक्तरवचितं पंचकलशं

हैममर्यं सुवर्णसुममालातोरणं समुत्कीर्णस्वर्गचारणं मेहसमानं विमानं
समाहरोह ॥

अधिस्त्वा च तत्र विराजमानं दिव्यवारसुंदरीकरारविंदवीज्ञयमानचामर
दिव्यालंकारं पुरुषाकारं तेजोवरं स नरपतिः विस्मयेन विलोक्य नमस्कृत्य
च कृतान्नजलिः उच्चमितवदनारविन्दः भोः कस्त्वं देवयक्षकिञ्चरंघर्वेषु
एवंविधनिहीननिशाचरजन्मनः किं वा निदानं भण्टु भवान् श्रोतुकामोसीत्य
पृच्छत् ॥ तदनु स तेजोमयः पुरुषः प्रत्युपर्क्तश्चयमसाइति निश्चित्येवमाह ॥

नक्तमालतमालरसालासनाशवत्थद्वित्यादिवृक्षपंडमंडितस्य शुक्रपिकादि
शकुनिपरिवृत्तस्य सुंदरीमुखस्येव तिलकालंकृतस्य विष्णुकुलस्येव गणिका
सनाथस्य मिथिलापत्तनस्येव वैदेहीजन्मस्थलस्य विष्णुवक्षस्थलस्येव लक्ष्म्या
क्रांतस्य पाकशासनपत्तनस्येव विरचितंरभावासस्य महेश्वरकेतनस्येव वृषभा-
लंकृतस्य द्वारकानगरस्येव मुसल्यविष्णितस्य, वैकुण्ठस्येव विराजमानमुकुलस्य
अलकापत्तनस्येव वास्तव्य कुवेरकस्य, लंकानगरस्येव पलाशाकुलस्य, नरपतिशी-
र्पस्येव सितच्छत्रालंकृतस्य, श्रीनंदकुमार करतलस्येव वेणुसनाथस्य, युष्मां-
कणस्येव शरकुलस्य राघववलस्येवं मर्कंटकुलनिचितस्य, रमणीयपद्माकरस्येव
पुण्डरीक परिवृत्तस्यापि भयकरस्य, नगरस्येव वास्तव्यभूदारस्यापि विगतजनसंचा-
रस्य, गगनतलस्येव पर्यटद्वक्षपरपि अतिकृच्छ्रदर्शनीयस्य, अवरोधमदनस्येव
संचस्न्महिषीकुलस्यापि विविक्तस्य, विष्णुपदस्येव हरिविरचितवासस्यापि संचर-
न्निशाचरस्य, स्वर्गस्येव अनवरतविरचितकौशिकवासस्य रमणीयाप्सरसश्च,
पाताळविष्टपस्येव परिवृत्तमोलंधकारस्य नागकुलस्यच, शवशतति चित-
स्यापिशिवाकुङ्गस्य, दंडकारण्यस्य, मध्ये विराजमानायां नात्युन्नतस्य शिलो-

च्यस्य गुहार्या वरमालिनीनाम नरपतिदुहिता द्वादशवयः परिष्कृतेन चारु-
वक्त्रनाम्ना सुतेन समसुवास ॥

स चारुक्त्रः नरंपत्रजोव्याकुलायां वनभूम्यां तत्र तत्र पर्यटन्
कंदमूलफलान्याहृत्य समर्प्य च जनन्यै तया दत्तेश्च कंदमूलफलैः प्रुपोष
खोदरम् । कदाचित् नावक्षसुतदर्शनदुःखेन हृतीं तैलसंस्कारविहीनतया धूलि
भूमरितकेशपाशां मुक्तमुक्ताद्याभरणां धृतश्वेतचेलां कंदमूलाद्याहारतया
अतिकृशततुं तीक्ष्णतरातपसंचारेण कृष्णां ततुकांति कान्तारवासविहृतां जननीं
स चालुक्त्रः समवलोक्य अयि मातः कुतो रोदिषि निवेदय मे दुःखकारण-
मित्यगृच्छत् ॥ इति तनयेन पृष्ठासा चेलांचलेन परिमृज्याश्रुजलं समस्तमपि
दुःखं गूहमाना वक्तुमारभत शोककारणम् ॥

अस्ति हि सकलाङ्गुतोऽन्नवभूमिः अलकेव धनसमृद्धा सुरनगरीव
विवुधाकुला नारायण तनुरिव समस्तवस्तुमयी वैजयंतीनाम नगरी ॥ यस्याः
सदनशृंगाणि कुर्वन्ति कुशलालुयोगं नाकलोकस्य, यस्य च कानिचित्तिकेतनानि
वज्रखचित्कुञ्च्यानि मेचकघनमेघाकांतमध्यदेशानि अनुकुर्वति भगवतो-
नीलांचरस्य, कानिचित् सदनानि इंद्रनीलमणिरंजितानि विडंबियंति नारायण
तनुश्रियं, भूपद्मरागरंजितानि कानिचित् कनकनिकेतनानि रत्नसञ्जुसोदराणि,
यस्यां च विकलांगापत्यात्ययं धुनिधनदारिद्रिचदस्युदुःखानां न याति वार्ताऽपि-
श्रवणसरणिं, या च रसालवडिलपाटलवकुलमणिकामलकक्षिपत्यनक्तमाल
तमाञ्चमालतीपलाशनवमालिकाचंपकचांपेयमणिकानागवल्लीपूगमागधिकुद्दिसिंह-
वारकरवीरकरीरफलपूरादिमहीरहामिरामेषु आरामेषु, शुक्कलरवशिखावल
कोकिलादिपतगनिखानैः मरन्दनिष्यन्दसुन्दरारविन्दवन्धुरतटाकपर्यट्करे-

द्विरटायुमराळपारसवककोकादिजलचरपतगारवैः कुषुमापचयोत्सुकललनी-
जनकरचरणाग्रामरण। णितैः कुषुपपरिसरपरिभ्रमद्धमरशकुंतिभिश्च मुखरी-
क्रियते। तथा मासीद्विलनस्यतिमकुटटश्चिरमणिगणानुपंगादिवारुणचरण-
पल्लवः पाकशासन इवाङ्गुतायुधहतमहीभृत्पक्षविजृभः मेहरिव रत्नकट्टः
हरइव राजमौळिः रविरिवासुलभदर्शनः शरत्कालइव राजहंसपरिवृतः वैनतेय
इव सत्पथसंचारः भुजगपतिरिव विधृतभुवनभारः प्रथमयुगविलासद्व धर्मैक-
वसनिः चित्रपटइव विविर्वर्णोपलालितः चन्द्रइवाह्नादितसकलननहृदयः दर्शन-
सन्दर्शनविमलहृदयः तव पिता विमतकेसरी नाम राजा ॥

वृषस्कन्धाभिधानेन सुहृदा समं यस्मिश्च राज्यलक्ष्मीः चंचलेति
चिरकालानुवर्तमानामपकीर्तिं परिहर्तुकामेव स्थिरतामवाप ॥

यस्य च दशरथ इव सुमंत्राविरहितः योगीव एकत्रैव स्थित्वापि
प्रज्ञाप्रत्यक्षीकृतसवलविपयः सरित्पतिरिव राजलक्ष्म्युदयहेतुः शुक्रपक्षइव
अभिवर्धित राजः राकाशपाकरइव सकलकलापूर्णोपि निष्कळङ्कः धिया
न्यकृतसुरगुरुः मरुन्मालोनामाभवन्द्वमुरपतिः सचिववरः ॥

यश्च वृषस्कन्धेन विना प्रमदवनविहारं भलिललीलां मधुरतरसभरित-
भोजनं मृगयामक्षकीडां मनोहरहारादिभूपणं मनोहरभाषणं स्नानमन्यानि
च कार्याणि नाचरतिस भार्यासंश्लेषणावसरमंतरेण ॥

एवं स्थिते कदाचित लिपसुगन्धितैलैः प्रसाधिनीप्रसाधितैश्च केशपाशैः
विरचितवेणीं तदुपरि विन्यस्तमल्लिकामतल्लिकामालां चूर्णवासितकुटिलालकां
वज्रखचितकर्णिकालंकृतकर्णीं मृगमदतिलकालंकृतललाटफलकां कर्ण्दर्पकार्मुक-
निभोव्यमितम्ब्रुवं अंजनपरिष्कृतनेत्रसहस्रपत्रां अंजनशालाकालिखितापांगां

कंदर्पदर्पणायमानकपोलफलकां चंपककोरकनिकाशनासिका तांबूलचर्वणद्विगुणि
तारुणिमविंवाधरां मलयजरमलिसकंचुकंधरां नवरत्नमयाभरणमंडितस्तनमंडलां
कनकतंतुरचितहंसमिथुनसनाथांचलं दुकूलं वसानां पटमयकंचुकां रमणीय-
तरकेयूरालंकृतवाहुलतां विविधसूक्ष्मतरवलयमनोहरमणिवन्धां अंगुलीयालं-
कृतांगुलिप्लुत्रां चंचल-रुचितरलतररुचिरकलमेखलालंकृतमुष्टिग्राह्यमध्यां
नृपुरमनोहरपद्मरोह्यां दन्तसमुत्कीर्णसालभंजिकाराजिविराजमानं समास्तीर्ण-
धवलतरतलपं भणिमयमंचमधिष्ठितां एकाकिनीं मामवलोक्य स वृप-
स्कन्धः सरपरवशहृदयः मदुपकंठं कंठालिंगनेच्छया मंदमंदमुपसर्प ॥

क्षणादेव मन्त्रादुत्थाय आकुंचितवक्त्रा लज्जया अन्यतो गंतुमुद्यताभवम्
तदा मन्मार्गार्गलीभूय भिया कंपमानविग्रहः करवस्त्रेण मुहुः वदनतलोहुसत्
खेदमलिलविन्दुसन्दोहं परेमार्जयन् असकृत्पश्यन्वरोधभवनमभितः साध्व-
सशुष्कजिह्वालिह्यमानाधरोष्टः स्वलदक्षरगणघटितवाक्यः सोऽयमेव-
मवोचत् ॥

अयि चन्द्रानने चित्रमेतत् त्वन्मुखचन्द्रदर्शनमात्रेण मोहान्धकारा-
कुलितः किंकर्तव्यतांबोस्म्यहं उन्मत्त इव स्प्रष्टुमुद्यतः साध्वसेन तथैव
जोवमस्मि क्षणादेव शंवरारिशारविशीर्णहृदयः स्प्रष्टुकामोस्मि एवमेव क्षणात्
स्प्रष्टुमपि त्यक्तुमध्यनीशः पश्य दीर्घतरनिश्वासमात्रेण मनःसमाधीयते
कुरुत्व कृपामिति बहुधा विजल्पन् पादयोः प्राणम्योदतिष्ठत् ॥

तदा मयि दुःखेन साध्वसेन कोपेन च र्जङ्गरितहृदयायां खलः गोमुख-
व्याघ्रइव शादपिहितकूपइव च प्रदर्शितविवंभः सुहृदिव मत्पतिसकाशमुपेत्य
तेनैव संवर्धितः मातृसमानां मामभिलपसि वत कस्मादन्यसाद्कार्याद्वा

परावत्तेसे विकृ जीविते न कदाचिदपि श्रुतः किंपरयोपाभिलाषिणां चपलम्
नीपाणां पुरुषाणां पाकशासनरावणकीचकप्रभृतीनां उदंतः इति निगदंत्यां
तत्रांतरे मत्ससर्वो मकरिकामागच्छंतीं अवलोक्य त्वरया स निरगत ॥

गते च तस्मैरु उपविश्य च शयने स्थंती निपतदश्रुकणिकाकुलित-
कपोलफलका वृपस्कन्धोदंतमवादियं पृच्छंत्यै तस्यै मकरिकायै । ततश्च सा तु
गत्वा त्वत्पित्रे विमतकेसरिणे निवेदयित्वा महूखमात्रं तमानयन्ममोपकर्तं
आगत्य च हृदंतीं मामवलोक्य मत्पाश्वर्वएवोपविश्य करवस्त्रपरिमृष्टकपोलफल-
कतलस्वलदश्रुमलिला तत्कोमलकरकमलदलसमुत्सारितचूर्णकुंतला मृदुभा-
षिणी तेन पृष्ठाहमार्यं यदि यतोन्यते मद्भचने अश्रद्धया तस्मिन्वृष्टस्कन्धे
अतिस्नेहेन च मद्रार्ता विफलीभवति अतो वक्तुमपि विभेदीत्यवदम्.

तदा तेनाश्वासितायां मयि कथर्यंत्यां तदुदंतं अत्यमर्षेण दशनकटकट-
रववाचालितदंतपंक्तिः आघूर्णितलोहितलोचनतारकः भ्रुकुटितभ्रूलतः दशनश्रे-
णिदश्यमानरक्ताधरः प्रादुर्भवद्विवाकरबिब्ववात्यरुणवदनः गिलन्निव मुवनं
तन्वन् पादाभिघ्रातेन गर्तमुर्वींतले चालयन्निव करतलास्फालनरवेण कुलाचलं
क्षोभयन्निव हुंकारेण महोदधिं दहन्निव कोपानलेन त्रिभुवनं विडंबयन्निवा-
डंबरेण नरहरिं निजावलभुरुठतकोशात् प्रेचलत्करवाललतां सरभसमादाय
तज्जिनांसया त्वत्पिता क्षणार्किञ्जगाम ॥

ज्ञातवृत्तांतः समीकनिपुणः सोपि वृषस्कन्धः सरभसमागतं तव
तातमवलोक्य वेगेन यावत् सकाशमाजगाम त्वत्तातः तावदेकत्वैव स्थित्वा
अत्यमर्षेणागतवति तव ताते अपक्रम्य अपरांगात् तेद्वाहुयुगलं गृहीत्वा
गैधारग्राहं अन्येन च पाणिना तत्करखङ्गमादाय चिच्छेद त्वत्पितुरुत्तमांगं

क्षणादेव निपत्य क्षितितले स्फुरंतं कवन्धं असङ्गद्विवृतवदनं परिलुठदुत्तमांगं
 च दर्शदर्शी शोकपारावारनिमग्नहृदयेष्वपि तत्रत्येषु सद्यः पाटितवनकरि
 कुभपीठेन सृगेन्द्रेणेव अतिकुपितेन तेन वृपस्कन्धेन ननितमयेषु अश्रुसलि-
 लापूरितलोचनेषु मूकेष्विवोररीकुर्वत्सु जोषंभावं अहं तावत्साध्वसेन उप-
 जातकंपा शोकवारिपूरपरिपूरितनयनतया अदृश्यमानलक्ष्या विस्तृपक्षलरमणी
 याभरणा हृदयजनितशोकानलेनेव शोपितसलिल शुष्करसना परिधृतधवलां-
 शुका निर्गत्य प्रासादादेकाकिनी तेनैव धवलवसनेनावगुणितमस्तका विरलत-
 रमनुजसंशात् नगरमार्गान्विज्ञगाम ॥

तत्रत्याः केचिदपि मनुजाः अपरिचिततया दारिद्र्यसमुचितवेष्टया
 च मां राजमहिपीं नाज्ञासिषुः । निर्गत्य च नगरादसूर्यं पश्याप्यहं गगनमध्या
 धिगतदिवाकरतया आतपपरितप्यमानमस्तका क्वचिन्नखंपचरजोराजिरुक्षे क्वचि-
 दतिनिशितकंटकपटले क्वचिच्छार्दूलनखोत्खातजातवातायुरुधिरविन्दुदंतुरे
 क्वचिच्छल्लीशतशिखाशलाकाकुले क्वचिदतिहरितदूर्वासनाथे क्वचित्पलाश-
 तमालादि पादपणादप्रच्छायशयानैः रोमथासक्तैः कुरंगमंडलैः उपशोभमाने
 क्वचिद्विनकुंजरकरपतितैस्तस्तुकीपल्लैररुणीकृते क्वचिद्वृद्धूरनिवद्वाभिः पिपीलि-
 कापंक्तिभिर्मनोहरे क्वचित्पल्लशतैः परिवृते क्वचिद्विविध लताजालदंतुरे क्वचि-
 तसर्पनिर्मुक्तनिर्मांकसनाथरन्ब्रदेशैः वल्मीकैरुपशोभिते क्वचित्शुनासीरदंभोळि-
 पातितपक्षैः पर्वतैरिव कंटीरवकरताडितकुभपीठैः उपरतैः करिनिकरैरतिभगा-
 नके निम्नोद्धते वनमार्गे धावंधावं अतिकृच्छ्रेण स्वेदजलधारासिक्तविग्रहा
 तृष्णया भिया व्यथया च शुष्कवदना अश्रुसलिलक्षालितकपोला अस्थणतरच्छण-
 पल्लवा वनभूमिमेनामगमम् ॥

आगत्य च पृथुलनिद्रामानुकारिणीभिः फलमंजरीक्षिरतिमनोहरस्य
 अह्वगतरफलनिकटं सभूतैः अतिहरितपलाशपट्टैः अरुणभुवानां शुक्लनिकरणां
 श्रांतिपुष्पनयन्द्विः भासुरस्य अतिरीर्खैः पृथुलतैः द्विगंतप्रसारितैः शाखाशतै
 स्समाकुलस्य विविधशकुनिनिकरकल्पकल्पैः शब्दापितस्य आकल्पपंस्थिरतामु-
 त्पाद्यितुमिव विरचितपृथुलस्तंभैः जटासहस्रैस्सनाथस्य वनदेवतानां विशाल
 शालासहस्रैरिव अंतप्रदेश्यर्विराजमानस्य विन्ध्यस्येव अरविन्दवन्धुसुधांशुमार्गा
 र्गलीभूतशिखरस्य वटविटपिनः अवरोधवधूनमिव असूर्यपश्यं रसातलमिव
 परिवृतान्धकारं अमरावतीपत्तनमिव कौशिकसनाथं अतिविशंकटमविशं
 मूलतलं ॥

प्रविश्य च तत्रोपविश्य मनस्येवमचित्यं निखिलं जनविगर्हितं दुःखस्य
 सदनमिव सौरव्यकमलपंडस्य प्रालेयमिवातिदुर्स्तरं आमरणवर्तिवैघव्यं अविसर-
 णीयं पतिदुःखं अतिक्रेशकरो वनवासश्च एवं तेषां अनुभवस्य निदानभूतैः किं
 वा प्राणैः इति विचित्य च तसादुत्पाय इंधनानि तत्र तत्र निपतितानि
 आहृत्याहृत्य तैर्विरचय्य च चितामेकत्र विशालां दृष्टदा दृष्टदमभिहत्य तज्ज-
 नितमनलं तस्यां न्यक्षिप्तम् ॥ निक्षिप्ते च मया तस्यामग्निकणे निजसर्व्यास्मुराप-
 गायाः दिव्यक्षया समुद्रच्छक्षिव यमुनाजलप्रवाहः अत्यधिकतया निर्भिद्यभूमि-
 मपि वेगेन निस्सरन्निव रसातलादंधकारः नन्दनवनश्रीदिव्ययेव आर्ख्यमुप
 चीयमानः तमालनिकरः मनुजानां दिगंतरालेषु दिगंगनाकेशपाशसन्देहं
 नीलकंठानां गगनतले कादंविनीश्रांतिं घूकानामामोदं कोकानां शोकं च जनयन्
 शार्दूलचित्रकायप्रभृतीनां सत्वानां अंतकायमानः वनांकणं शून्यमिव कुर्वन्
 धूमनिकरस्समुद्दरत् ॥

तदनु पूत्कारायमाणे मातरिश्वनि प्रवाति प्रथमं चितांतरात् निर्ग-

च्छङ्गः ज्वालापल्लैः किसलयशंकामुदजनयन् वैश्वानरः क्रमशश्चाक्रांतसक-
लेन्वनः दिशिदिशि विप्रकीर्णस्फुलिंगनिकरः विंभमाणज्वालामालः चटचटा
त्कारवाचालितदिगंतः ज्वालारमनाभिरिवालिहन् गगनतलं समंततः प्रसृम-
रज्वालाब्रह्मिः आलिंगस्त्रिव दिगंगनाः पाकशासनचापइव विविधवर्णः अरुण-
इव रक्तीकृतगगनतलः विरिचिरिवकमलयोनिः भीष्मइवनिशितशरशताहुतिः कुपि
तपार्थसारथिरिव प्रदर्शितचक्रज्वालः काभिश्चित् अचिरनिहतदैत्येन्द्रसुधिर-
सिक्तनकेसरिकेसरकलापानुकारिणीभिः अरुणतराभिः काभिश्चित् मरकतरचि
तशलाकानुकारिणीभिः नीलप्रभाभिः काभिश्चित् दीर्घतरदूर्वानिवहसहशाभिः
हरितकांतिभिः काभिश्चित् सुरापगाप्रवाहनिभाभिः विश्वदप्रभाभिः ज्वालाभिः
देवीप्यमानः संत्रासितपत्ररथनिकरः भयंकराकारः जज्वाल ॥

एवं ज्वलंतं तं वीतिहोत्रं प्रदक्षिणीकृत्य यदा निपतितुमुद्यताभवं तस्मि
स्तदा वैहायसमानुष्टुभं वृत्तमिदमश्रौपम् ॥

इलो ॥ राकेन्दुवदने कुक्षौ तवाद्य निवसन् शिशुः ।

अग्रे रक्षति मा भैषीः तन्मा प्राणानिमांस्त्यज ॥

(ग) इत्याकर्ण्य च तदतिविस्मयेनाहमर्चितयम् अहो ममासुविना-
शेषि किंचिदप्याशयो नेति दृश्यते दैवस्य । कियान् कालः मया विधवय-
वृतप्रणया अपनेतत्यः न जाने हा नियते विधाय च मामेतादृश्याः दुःखा
परंपरायाः शरब्यं इह मदीयं मरणमपि नाभिनन्दसि हंताथवा विरचितस्य
पूर्वं पापकर्मसमुदयस्य फलमिदं अन्यच्च यद्यद्व्यं सिद्धासि भवतु तदनु-
भवितुमिति विर्चित्य च पतिशोकताम्यमानकंठा अशुक्लुषितोच्छूनलोचना
कृच्छ्रेण एनां गुहामविशम् ॥

तदनु क्रमशः भगवति मार्त्त्वे कुट्टलीकृतकमलष्टे चितानलज्ज्वालाति-
तस्तयेवारुणमंडले रक्तीकृतपश्चिदिग्ंगनांतरंगे अञ्चक्यज्ज्वालासंतापासुहिष्णु-
तयेव विसृज्यांवरांकणमधिगतवति चरमगिरिशिखरं समंतादभिपतन्दिः अन्ध-
कारनिकरैरिव डयमानैः वायससमूहैः निजकुलायाभिमुखंप्रस्थितैः कलरवकल
विश्वदेयनरं जनकंकशुकपिकद्वात्यूहदाक्षाय्यर्वतकर्तिकाप्रभृतिभिः विविधवर्णम
नोहरैः अतिमधुररवैः पतन्त्रिनिकरैः सलिलाद्र्दीकृतपक्षयुग्मैः कद्ळीवनाभि-
लापिभिः करेदुवककादंवप्रभतिभिः जलचरविहगैश्च वितानितं गगनतलम् ॥

तदनु क्षणेन प्राप्ते पतंगनिकरे नीडभिव पतंगे सलिलनिर्धि गुहांतरेभ्यो
वहिर्निस्सरतां धूकानां धूकारथोपैः तत्रतत्र पर्यटतां वनमशकपट्टानां झंकारा
रवैः वनसत्वानां निर्धोपैश्च मुरवरीकृतमरण्य तदनु शिलातलतल्पं दक्षिणचा-
हुमुपधानं च विधाय शिश्ये ॥

अहो नियत्या निद्रान्यपहृता विवृद्धैव कंचित्कालं शयाना कंचिकालं
वनमशकसन्दोहैः दृष्टा तत्पीडासहिष्णुतयोत्थिता च कृच्छ्रेण युगायमानां
तां नि शामनैषम् अथ उद्यगिरिसंभोत्थिते निजकराळकराग्रविदारितभयंकरां-
धकारहिरण्यकशिरौ रुधिररक्तमुखभागे तोषितद्विजन्त्रजे नरकेसरिणीव त्रिल-
सति भगवति भास्यति उद्धूयमानपक्षयुटाः उव्वमितकंठा नीलकंठाः केकारवैः
पक्षत्यंतः समुत्सारितेन चरणेन निवार्य शिरःकंदू विवर्त्य कन्धरां चंचूपुटेन
पिंछमूलजातकंदूश्च कुलायात्प्रस्थिताः पत्ररथग्राताः कलकलरसितैः वन्दिन
इव मां प्रावोधयन् ॥

उत्थाय च ततो नातिदूरवर्तिनि संफुल्कमलकल्हारमनोहरे जलचर-
पतन्त्रिनिकरकलरसितवाचालिते विमलसलिलपूरिते सरसि स्नात्वा कन्दमूल-
फलान्याहृत्य च सुगन्धीनि कुसुमान्यपचित्य निधाय च नारिकेलसंपुटके

गुहामेनामागमम् । आगत्य समभ्यर्थं च भगवंतं श्रीमंतं नारायणं तान्येव कन्दःमूलफलादि भुक्त्वा चागताभ्यः पृच्छंतीभ्यो महुःस्वकारणं पुलिन्दसुन्दरीभ्यः मदुदंतं वदन्ती कालमपानयम् तद्दु दशमे मासे भवानजायत प्रादुर्भवति त्वयि मन्देतरानन्दवन्धुरेन्द्रादिन्द्रवृन्दारकरारविन्दमुक्तनन्दनजमन्दारकुमुमसन्दोहस्यन्दमानमरन्दागतेन्दिन्द्रवृन्दान्धकारितः गन्धविगानवृन्दारकवारसुन्दरीलास्यतुन्दिलः विराजमानारविन्दवन्धुः मन्दमन्दस्पन्दमानचन्दनाद्रिगन्धवहः अधिकानन्दकलितकुमुकन्दुकर्नर्मस्यन्दमानघर्गविन्दुसुन्दरगुखारविन्दपुलिन्दसुन्दरीसन्दोहः स वासुरो राज ।

तव तदा शवरल्लना एव धात्र्यः, ब्रततिततिनिवद्धांचलेन चेलेन डोलाकर्म, तत्र तत्र पर्यट्टतः रवदोता एव मणिदीपाः, तामिः पुलिन्दसुन्दरीमिः आहतं क्षीरमेवाहारश्चाभवत ॥ ऋमशश्च विवर्त्य तनुमधोमुखं असकृत्विषतंतत्वामुद्धृत्योद्धृत्य कराभ्यां उत्तानशयं कुर्वन्तीपु शवरसीमन्तिनीषु करचरणमुत्सार्योत्सार्य सत्वरमपसार्य च भ्रकुटीकृत्य भ्रूलतां त्वयि रुदति तासु करतलतालशब्देन हासयन्तीपु त्वमपि रविरिवादशनवदनः सृकिभागान्निष्मसरन्तलालाजलविन्दुसन्दोहं मुक्ताफलच्छविमपि पद्मरागमिव वदनकान्त्या विरचयन् जहसिय ॥

एवं हसन्तं त्वामहमहमिक्या आगत्यागत्य चुवनेच्छया पुरःप्रसारयन्त्यः अधरोष्ठपुरं ताश्च शवरकान्ताः वाहुलताभ्यामादायादाय द्वद्वतरमाश्लिष्य च मुहुरघरपल्लवं कपोलपल्लवं च चुचुबुः ॥

क्रमेणजानुकरकमलसाह्वेन शशवन्मन्दमन्दं गन्तुमुद्यतः तत्रतत्र निपत्य पुनश्चातिकृच्छ्रेणकिञ्चिद्वोत्याय रुद्रतिमधुराम्पूर्णेन वचसा मामाह्यन् मुहुः श वरद्वीभिरेव लालितोऽभवः ॥

त्वन्मुखसौन्दर्यमवलोक्यन्तीभिः ताभिरेव चास्त्रकवद्याहूतश्च। क्रमशः
तत्रतत्र जानुकरकमलतलसाह्यः ससंब्रमं परिब्रह्मन्नात्युच्चातां शिलामवलञ्ज्यो-
त्थाय च सन्ध्यातपासुणिते गगनतले विराजमानाः ॥ चतुष्प्रवाहः ताराइव अत्य-
रुणे वदनतले विलसतीः त्रिचतुष्प्रवाहः रदनकलिकाः प्रदर्श्य हसन् किंचिदुच्चामित-
वदनः वल्लिगतपृथुसक्रियः मन्दमन्दं नृत्यन् तासां पुलिन्दकल्यकानां अवलं-
ज्यांगुलिपलुं व्यत्ययविनिहितांग्रिन्यासः तत्रतत्र पर्यटन् विविधशकुनिकुल-
कलकलारवं श्रावंश्रावं विविधवर्णन् शकुनिनिकरान् दर्शदर्शं च स्मितमनो
हरमुखारविन्दः कृततालः प्रासादादधिकतरं सुखमवर्धयाः ॥

तदनु विपिनवर्त्मनि पर्यटन् कुंजपुंजेषु शयानैः केसरिशार्दूलप्रभूतीनां
नृशंसानां सत्वानां शावकैः क्रीडन् तत्करेनखरस्पर्शशतरुधिराकुलं शरीरं
खयमेव दर्शदर्श्य रुदन् प्रदर्शयन्महांच धूलिधूसरितविग्रहः मदंकमलंकृत्य तत्रान्त
रे प्रधावन्तं हरिणशावकमवलोक्य स्मितमधुरवदनारविन्दः तज्जघृक्षया समु-
त्थाय मदंकात अनुधाव्य च अलब्धसृगशावकः पुनरप्युपेत्य मदुपकंठं सूमा-
श्लिष्य कंठं देहि मे सृगशावकमिति याचमानः सलिलपूरितलोचनः स्वादुना
कलेन समाधासितोऽभवः ॥

एवं बहुविधां रमणीयतरां तावर्कीं बाललीलां अनवलोक्यैव उपरतं
त्वत्पितरं स्मारंसारं अटवीपर्यटनेन कष्टमनुभवन्तं भवन्तं दर्शदर्शं च दुःखिता-
सीत्यव्रवीत् ॥

निशम्य च परुपतरमेनमुदन्तं मुहूर्तमिव विचिन्त्य प्रणम्य च जननी
चरणसरसिं अयि मातः क्रियतामाशीः भयंकरं विरचय्य तपः नारायण-
प्रसादेन विजितनिखिलनृपालः जित्वा च तं नृशंसं वृषस्कल्पं पातयित्वा च

त्वत्पदकमलयोः करिष्यामि त्वां वीरमातरमिति प्रतिज्ञे । सा तु तदा वरमालिनी तात चास्वक्त्र तव मनोहरं मुखसरोरुहमवलोकयन्ती विस्मृत्य पतिमत्युपरतं कथंचित् कालमपनयामि निर्गते च त्वयि तपसे न जाने केन वा कथं वा कालोऽपनेतव्य इति, यद्यपि कर्तञ्चमेव हि विपक्षमूलोत्पाटनमिति बहुधा परिदेवयन्ती वाष्पाविलोचना द्वितरमाशिलष्य वालकं प्रचुंब्य कपोलफलकं प्रमृज्य च रोपजातवदनतल्लमस्त्वेदकलिकां तात तथैवाचरेति प्राहिणोत् तं तपसे ॥

अनुगृहीतश्च जनन्या वालोपि ध्रूव इव निर्मीकः निर्गत्य निश्चरडारी-सनाथोभयपाश्वं विशदनरोभयपार्श्वलंबितदुकूलालंकृतमिव धात्ववलीढमध्य-देशं रक्तपटीरचर्चितमिव प्रसूनप्रचुरलताजालावलीदसानुं सुपमालामंडल-मंडितमिव अतिहरितदूर्वात्रजविराजमानाधःप्रदेशं हरितपद्मसनपरिधानमिव एताद्वेनालंकारेण अहमपि महीभूदिति निगदन्तमिव वृन्दारकसेनान्वृन्दमिव पुरस्कृतगुहं रणांकणमिव प्रसुमरसिहनादं नारायणमिव वनमालावलीदं चन्द्र-मिव शशधरं वारसुन्दरीविग्रहमिव भुजंगालिंगितं अर्णवमिव निपतितसरित्रिकरं विशालपादमपि विगतसंचारं अत्यन्तश्रृंगमपि अवृप्तं एकं पर्वतमधिरुद्ध्य तच्छखरे भयंकरं तपश्चार ॥

एतस्य च तपोवेगेन परिक्षुभिते त्रिजगति अतिभीतः पाकशासनः गीर्वाणगणपरिवृतः निर्गत्य नगरात् कैस्त्वदुन्नमितवाहुभिः दक्षिणोरुतलविन्यस्त-वामचरणतटैः क्षितितलविनिहितप्रपदैः कैश्चिदावद्धपद्मासनैः लंबमानजटैः निभूतोन्नमित पूर्वकायैः च द्वां नलिभिः निमीलिङ्गतोचनैः कैश्चित् कौपीनमात्र-वसनैः वायुमात्राहारतयाऽतिकृशशरीरैः उन्नमितवक्षस्थलास्थिपंजरैः अधो

मुखं तपश्चरङ्गिः सुनिजनैस्सेवितं तिर्यक्चर्चितभस्मत्रिपुङ्ग्रधवलितललौटैः
 लोचनोपान्तलिमसितमसितैः भस्मधवलितशरीरैः अजिनपरिधानैः दीर्घतरकूचैः
 चक्राकारनिवद्धपाटलजटाजटिलोचमागैः रुद्रासवलयाश्लिष्टकैः योगदंडशिखर-
 विनिहितवाहुमूलैः शिवशिव हरहर शंकर शंकरेत्युचैः कूजङ्गिः लब्धरुद्रता
 द्रूप्यैः शैवैः दंतुरं, प्रालेयविन्दुसन्दोहदुर्दिनतया विटपिटलान्धकारिततया
 च कुत्रचित् स्वनन्त्या कुत्रचिदुच्चतशिलातलात् पतन्त्या कुत्राचित्कटकलता
 जालोपरि संचारेण च शतधाविशीण्या सिन्धोर्जिगमिषयाऽभिसारिक्येव कुत्र-
 चित् शिलारन्धसरण्या निस्मरन्त्या च जहूः निजश्वरणसरण्या माभेवमेव
 व्यमृजदिति प्रदर्शयन्त्येव कुत्रचित् भगीरथप्रार्थनया नाकलोकादवतरन्तीं मां
 परपुरुपः शंकरः पस्पर्शोति लज्जया दुःखेन च भृगुपतनमाचरन्त्येव कुत्रचिदु-
 च्चतशिलोपरि उत्पतन्त्या समधिस्त्वात्तदेशं पश्यन्त्येव वल्लभं कुत्रचित्
 महागर्तदेशेनिस्तरलतया चिन्तयित्वा च पति संकल्पयत्येव कुत्रचिदुच्छ्रुत-
 ओपतया प्रलपन्त्येव कुत्रचित् सदासंचारेण दूरीकृतनिद्रयेव कुत्रचित् अति-
 सूक्ष्मप्रवाहतया लब्धकार्शयेव कुत्रचिदतिमन्दगमनतया जगद्विलमपि
 तृणायमन्यमानयेव कुत्रचिद्वावन्त्या निर्लज्जयेव कुत्रचित्स्वरतररविकिरण
 निकरतसतया संजातसरन्वरयेव स्यपुटिततलसंचारेण प्रनृत्यन्त्या उन्मत्तयेव
 क्षितितले लुठन्त्या उद्दिरद्ववलफेनया लुठच्छैवालकचया तरंगवहाश्चमुहुर्धरण्यां
 निपातयन्त्या तारतारं कूजन्त्या मूर्च्छितयेव सततमनुभवन्त्येव मदनावस्या-
 मपि योगिमनोवृत्येव निर्मलया सुरापगया परिवृतं, सिद्धचारणप्रभृतिभिः देव-
 गणैरूपशोभितं तत्रतत्र भयंकरेषु गहरेषु सुसोत्थितैः कोरकितलोचनैः करतल-
 मुद्रदेशं च शश्वदालिह्य अरुणजिह्वापल्लवाग्रेण कृतांगभंगतया दीर्घतरविग्रहैः
 जृंभावसरे अतितीक्ष्णा दीर्घतराः भयंकराश्चदंष्ट्राः प्रदर्शयङ्गिः निर्गत्य च मन्दग-

मनेन विवर्त्यासकृत्कन्धरामाकेकरया दृष्टचादर्शदर्शं पर्यटद्विः निर्वोषवाचा-
लितद्विगंतरालैः कंठीरवैरतिभयानकं, भिषजभिव दिव्योषधिसनाथं हरमिव
गंगाधरं अर्जुनसुतमिव परिगृहीतोत्तरं चंचुपुटलंबमानमानसंजातकनकमल-
निकरैः उद्धूयमानधवलंपक्षपुटतरंगपरंपरैः डयमानैः गगनतलेपि कमलघंडमं-
डितस्य स्वच्छांभःपरिपूरितस्य सरसस्सन्देहमुपजनयद्विः राजहंसमंडलैः मंडितं
पूर्वोपरपारावारयोः कुशलानुयोगमेकदैव कुर्वन्तं महान्तं हिमवन्तं पश्यन्
कैलासमुपेत्य तत्र समाख्यीर्णशार्दूलचर्मालिङ्कृते इन्द्रायुधपरिगते शरत्कालांवर-
तलद्व रजतगिरिशिखरे निषणं, ऊर्ध्वमुखावद्धस्य पाटलजटाकलापस्य मध्य-
देशे निवसन्त्या शशांककलया अलंकृतशीर्षं, सन्ध्यातपशोणितं चन्द्रकलासना-
थमंवरदेशमिव तुहिनकरकलावलया शिरःप्रासादारुक्षया कल्पितस्फटिकशि-
लासोपानैरिव भसितत्रिपुंड्रैरलंकृतललाटं, देदीप्यमाननेत्रालंकृतालिकमध्य-
देशं विराजमानदिवाकरांवरमध्यं शारदं दिवसमिव प्रसुर्मम सप्रतीकः करणीय
इति संप्रार्थ्य त्रितीयनेत्राय द्वैषीभूय नमस्कृवन्त्या सरचापलतयेव भ्रूलतया
विराजमानं, उच्चतासिकं, आकर्णविश्रान्तनयनं विशालश्रवणजाह्लंबमानाहि-
रत्वकलापप्रतिविवाभ्यां चुंबनावसरे गिरिजायाः संक्रान्ताधरपलवद्युतिभ्यामिव
धवलकपोलाभ्यामुपशोभितं, ईषद्विरचितमन्दहासतया प्रतिविवितधवलदन्त-
पंक्तिं प्रालेयविन्दुदन्तुरं पल्लवमिवाधरपल्लवमुद्वहंतं मरकतमणिभरितधवलकाच
पात्रेणेव विषभरितत्वादितिमेचकेन कंठेनोपशोभमानं भुजन्तरमन्तरेण धृतग-
जचर्मतया प्रतिविवितदमितकान्तिप्रचुरार्धभागया पांडुरकरोटिमालया उपरि
निपत्य क्रीडावसरे निजसुतस्य एकदन्तस्य दन्तसंवर्षणजातव्रणकिणस्थपुष्टिं
अतिविशालं धवलतरं वक्षस्थलं प्रतितरंगप्रतिविवितार्धग्रस्तशशांकमालं
अच्छसलिलपूरितं सर इवोद्धवन्तं, मुग्गमावेषिततया चन्द्रनलताशाखां विष्ठ-

वयज्जिः धृतश्चक्रबलयतया नारायणपाणिपुंडरीकस्यानुकुर्वन्निः दंडधर-
 स्यापि दंडायमानैः गैरीकंठस्य च विशद्कुसुममालायमानैः दीर्घतरैः पृथुल
 वर्तुलैश्च चतुर्भिः बाहुभिर्विराजमानं, कृष्णाजिनपरिधानं, पुरोविराजमाने
 चक्राकारे स्फटिकशिलाफलके प्रसूमरकिरुणारुणांचलप्रदेशे पांडुररुचियाचनाय
 चरणपरिचर्यामाचरति चंडेतरकिरणविंविव विनिहितचरणयुगलं विडंबयितु-
 मिव वल्लभं मेचककचकलापकैतवेन यमुनासलिलमपि शिरसा समुद्रहन्त्या
 काळिन्दीतरंगमध्यविलुठता मृणालेनेव सीमन्तेन विलसन्त्या वदनमवलोक्य
 पुंडरीकशंक्या समागैरिव भ्रमरैरुपशोभितया मृगमदतिलकपरिमंडितं
 विशालं ललाटसुद्रहन्त्या मेचकलोचनपरिवेषाभ्यामिव श्यामभूलताभ्यां
 अतिमनोहरया तरङ्गतररुचिरमेचकलोचनया सितचंपककोरकसंकाशनासिक्या
 सुरतावसरे चास्थसरोरुहावलोचनाय शंकरकृते विरचितहीरमुकुराभ्यामिव
 कोमलकपोलाभ्यामुपशोभमानया प्रियस्य कलंकहति विहाय दोषाकरं अक-
 लंकमवलंब्य वदनचन्द्रमससुभयतः सेवामाचरन्निः तारानिकरैरिव मणिगण-
 खचिताभरणनिवहैरलंकृताभ्यां निजपतिसमुपदिष्टराममन्त्रपवित्राभ्यां श्रोत्राभ्यां
 विराजमानया कृतमन्दहासतया प्रतिविवितरदनराजिं अत्यधिकतया अमृत-
 विंदुसन्दोहमिव वमन्तमधरपल्लवसुद्रहन्त्या पटीरसचर्चितकुक्लधरया अनेक-
 वलिविलुलितसितदुक्लावगुंठितेन तरङ्गतराविरङ्गमुक्ताहरिण स्तनयुगलेन उपरि
 प्रसूमरतरंगपरंपराकुलसुरापगात्मोतसा स्वच्छतरञ्जुदमालेन हिमगिरिपरिसर-
 विराजमानेन गंडशैलयुगलेनेव भासुरया शारीररुचिनीरतरंगाभ्यामिव दीर्घा-
 भ्यां भुजाभ्यामुपशोभमानया परिधृतधवलदुक्लया रुचिराभरणतया च
 कौमुदीविशदेन रुचिरतारकाविच्छुरितेन शारदेन सुरसरणिचत्वरेणेव शरीरेण
 विरजमानया प्रणयकलहावसरे प्रणिपततो गंगाधरस्य शिरसि विलसन्त्या

सुरसरिता क्षालितत्वादिव ध्वन्तरेण नूपुरराजिविराजमानेन चरणयुग्मेन
 विलसन्त्या गिरिनया परिमंडितवामपार्थि, पृथुलकुंभस्थलेन मुहुरचालित-
 कर्णितालनिरस्तकरटतटपर्यटदलिपटलपाटनकुन्तनिभैकदन्तेन मोदकध्रान्त्या
 शशांककलादित्सया शश्वतीलकंठमस्तकोपकंठप्रसारितशुंडादंडेन गंडमंडस्य-
 न्दमानदानधाराद्विगुणितपरिमळमल्यजरसावलीद्वक्षःस्थलेन प्रसुमरामोदमोद
 करवादनामोदितहृदये न अष्टमीशशांकसंकाशमोदकपरिमंडितदक्षिणपाणिपुंडरी-
 केन पिंचंडिलेन सकलशाखपारदृश्वना गणाधिपेनपरिष्कृतदक्षिणपार्थि अत्युन्न-
 ताभ्यां पृथुलतरमूलाभ्यां कलधौतकलशकलितशिखराभ्यां विषाणाभ्यां परि-
 ष्कृतोत्तमांगेन तुपारगिगिविशालशिलाफलकानुकरि अतिधवलं अन्तरान्तरा-
 वटिताष्टमीशशांकलेखाकाराभरणपंक्तिभिः कलक्षंगुखलिकाराजिभिः मनोहरं
 ललाटमुद्वहतो उच्चमितभ्रूतरंगपरंपराभिः विराजमानेन असिततारकाभ्यां मेचक
 पश्मांचलाभ्यां द्रकोरिकिताभ्यां लोचनाभ्यां उपशोभमानेन असितनासि-
 कातलेन रोमन्यासक्ततया लंबमानपांडरफेनपिंडपरिमंडितास्यतलेन कलधौत
 धंटासहस्रवचालितश्यामरज्जुनियोजितपृथुलकिकिणीमालालंकृतमांसुलविशदतर-
 कंठेन लंबमानां वलिविलुलितां सुरापगास्तोतस्तरंगमिव विष्वंवयर्तीं सास्नामु-
 द्वहता रजतगिरिशिखरसद्वशककुदा ध्वलपृष्ठवसनपिहितशरीरेण अतिशक्तितया
 अतिमांसलतया च स्थपुटितोरुद्धयेन सरीसृपभोगानुकारिनीलतररोमपुंजमं
 जुलाग्रायतवालेन निषणेन वृपभवरेण विराजमानपुरोभागं, रजताचलान्तः
 प्रतिबिनिततया द्विगुणैः पुरहरपदानस्तोत्रजालवाचालितकण्ठैः कोरकित-
 करसरोरुहैः प्रमथगणैः परिवृत्तं, त्रिनेत्रमपि दिगंबरं भूत्यनुलिसमपि भिक्षा
 मट्टं, पितृवननिवासिनमपि शंकरं, सर्वज्ञमपिपशुपतिं, नीलकंठमपि लालितले-
 लिहानकुलं चन्द्रशेखरमपश्यत् ॥

तत्क्षणमेव ज्ञात्वा चन्द्रोत्तरः किरीटकोटिग्रंथितपद्मरागारंजितद्विं-
तरालैः विविधभूगणभूपितैः दिव्यरूपैः अतिक्रान्तनयनसरणिभिः बृन्दारकवृन्दैः
पुरस्कृतं अवतंसितमन्दारप्रसवमालं कुलिशमहणजनितकिणकठिणपाणितलं
सहखेक्षणं समीक्ष्य समन्दस्मितं मधुरवचसा कृत्वा कुशलानुयोगं आगमन
कारणमपृच्छत ॥

पृष्ठश्च पुरुहूता चारुत्रवृत्तमुत्तरायामास, तद्गु गिरीशो नवांबुद्मन्दोह-
श्यामं पुष्करायताक्षं रथांगशंखगादादिदेव्यहेतिजालं कमङ्गाङ्गृतवक्षःस्थिलं
भक्तकृत्सलं नारायणं अनुसरंतं ते चारुकंत्रं तपसः कथमित्रं विवश्यितुमी-
शेऽहं ईशोप्यनिश एत्र अतः पितामहमुपेत्य तेन सह क्षीरपारावारतीरमाश्रयामः
इत्यनिवाय च झडित्यरुद्ध रजतगिरिशिखरादपरमिव रजतगिरिं वृषभवरं
समधिरुद्ध सुरपतिसहवरः शंकरः प्रतस्थे । प्रस्थाय च अतिक्रान्तं सुकृत्सु
वर्महर्जनस्तपोलोकः तत्र तत्र लङ्घसपर्यः होमधूमलताकुलितशिखरतया अन-
वरतमपि जग्मित्रोद्धहङ्किः पृथुलमुक्ताकलमालातोरणकलिततया धृतस्फटिका-
क्षवलयैरिव श्रुतिप्रतिरक्षणेन आग्नायमित्र अभ्यसङ्किः सुधाधवलितमिति-
तया धृतधौतवसनैरिव तरोधननिकरमित्र विडंबयङ्किः अत्युक्तैः विशदतरैः
भवननिकरैरभिरामं अखिलशास्त्रपारहृष्टभिस्सशरीरं पर्यटद्विरिव पुण्यनिकरैः
स्त्रीशब्दपराङ्मुखेरपि त्रैद्यगुरागिभिः धंयानाहारैः द्विनवरत्रजैः परिवृतं अम-
न्दकलसन्दोहमारलंबमानविटपकोटिसकउविटपिष्टैः उत्कुलकमलकलहारपुण्ड-
रीकादिकुसुमपंडपरिमंडितसरस्तीरविराजमानराजहंसराजिरावरमणीयैः विविध-
पतत्रिकुलैः दिव्यप्रसूनप्रचुरैः अत्युक्तहरितदूर्वान्तरितवातायुततिभिः उपवनै-
रतिरप्यगीयं सरित्यतिमित्रान्तर्निहितवाडं शुक्रक्षत्रदोषमिव सुधादीषि-

तिष्वलिं त्रिसयमुपजनयन्तं सत्यलोकमवलोक्य सुधाहृदाभिषिक्त इव प्रसन्न-
मानसः क्रपेण कनककवाटवटितवातायनसहस्रसंकुलं प्रासादसहस्रोपशोभितं
निखिलनिगमपारदृशभिः शुकरारिकाप्रभृतिभिः शकुनिनिक्रैः अब्जयोनि-
विमानीभूतमरावराजलीलासरश्चतैः विचित्रतरपरिमङ्कुसुमभरितमहीरुहनिव
हैश्चाभिरामारामं मेरुभिव कनकशिखरसहस्रं उपरक्तमार्त्तिङ्गमंडलमिव केतुपरि-
वृत्तं नारायणमिव कमलासनालंकृतनाभिं कमलासनविमलालयमविशत् ॥

प्रविश्य च तत्रतत्र निपण्णैः विशद्वरवसनपरिष्कृतैः धवलतरपृथुलमु-
क्ताफलमाडालंकृतैः द्वारपालैः दत्ताभ्यनुज्ञः अतिगतसप्तकस्यांतरश्च अधिगत्य
सभाद्वारं कमलासनाय निवेदयितुं अन्तः प्रेवयामास द्वारपालम् ॥

तदनु सोप्यनुपालयन् दर्शनावसरं मन्दमुपगम्य प्रणम्य च करकमल-
तलपिहितास्यनासातलः सविनयमवनभितोत्तमांगः सपरिवारमागतं ससहस्राक्षं
विरूपाक्षं द्वारस्थितं निवेद्य पितामहाय तेन च दत्ताभ्यनुज्ञः द्वारि स्थितं चतु-
र्मुखदर्शनलालासं पीनाकिनं पाकशासनसनाथं अन्तःप्रावेशयत् ॥

प्रविशति च शंकरे संसंब्रममुत्याय कणादप्रभृतंयो मुनिजनाः कृतां-
जलिपृष्ठाः मणिखचितं मृदुलतरपदोपधानपरिमिंडितं प्रजापतिपाश्वर्गतं पीढं
प्रदर्शयामासुः ॥

तदनु प्रणिपत्य कमलासनाय समुपविश्य च तत्र शंकरः कृतांजलि-
पृष्ठं सविनयमवनभितोत्तमांगं सुरपतिमन्युपवेशयित्वा पाश्वर्वेव निखिलमुनि-
गणवन्दितचरणं चतुःकिरीटतरणिं विशालोक्तरमणीयशंखं भ्रूतंरंगकल्लोलाकुलं
ऊर्णार्वितंकुलं चंचललोचनं मकरराजिविराजमानं उच्चमितनासिकाद्वीपं रद्दन-
पंक्तिमुक्ताकलदन्तुरं अधरोष्ठविद्वमलतासनाथं चतुराननमंडलमिंदुभिवोद्धवन्तं

श्रुतिचतुष्टयसदनैः कंठैरूपशोभमानं निगमशास्त्रानुकारिपिः चतुर्थिः सुजै-
विराजमानं, स्फटिकाक्षमालिकाकपटेन अन्तःपूर्णवेदवर्णश्रेणिमिव वहिः
प्रकटयदायतं वक्षःस्थलमुद्धरन्तं, चतुराननकमलतया चतुःकरसरोखतया च
कमलवनमिवप्रदर्शयन्तं वितानितदुकूलपल्लवस्य परिलंबितपृथुलमुक्ताफलकला-
पस्य समुत्कीर्णकनकमयजारणकरलंबितडोलायमानपरिमळसमाकृष्टदिव्यमधु-
करनिकरमधुररवमुखरितकुसुममालालंकृतस्य नात्युन्नतविचित्रमणिमयसंभस्य
मंटपस्य मध्ये विलसति प्रब्रह्मप्रभापिशंगिते विमलतरदुकूलालंकृते कलधौ-
तमये पीढे निषणं, उभयपार्थोद्भूमानकाशाकुसुमकेसरसंकाशचामरं पक्षत्यं-
तरितत्रोटिना दीर्घेकारुणचरणस्थितेन विमानीभूतेन स्वपता राजहंसेन रजतप्र-
तिग्राहेणेव विराजमानपुरोभागं पितामहमवलोक्य व्याहारावसरमनुपालयन्
सविनयमव्रवीत् ॥

विदितमेव खलु भगवतो देवस्य सकलमपि तथापि किकराणां
ईद्वशानां अनुगुणमेव हि निवेदनं तथा च कांक्षा मनः प्रबोधयति निवेदनं
यथा च कांक्षा मनः प्रबोधयति निवेदयितुं ॥ सुवि चारुवक्त्रतपसा दंघकल्प-
मस्तिष्ठिलमपि जगत् अतः श्रुतिसुखं सुभगनुतिशैः समभ्यर्च्य मगवन्तं गरुड-
केतनं विघटयामः तपसुखं चारुवक्त्रमिति ॥

तत्क्षणमेव धात्रा प्रबोधितः मराल्पतिः मुक्ताफलवलयालंकृतां कंधरा-
मुदस्य सरस्वतीमंजीरमंजुशिनितरमणीयरवः समुद्भूयमानपांडरपक्षमंडलः सि-
द्धोस्मि गंतुमिति निगदनिवाराजत ॥ तदनु तमधिस्त्वा सुरबलपरिगतः सहस्राक्ष-
विरूपाक्षपरिष्कृतोभयपार्श्वः प्रजापतिः त्वरया निरगात् ॥

गत्वा च पुनरपीमां मथितुमागतस्त्वुरनिकर इति भयादिव सुदूरमप-
सरन्तं शश्वत्लोलकल्लोलजालैः चोदिततया सनिर्धोषं सामर्प्यं युयुत्सया

तटगतं सुरनिकरमभियान्तमिव परस्परं तरंगसंवर्षणपरिस्फुरच्छ्रीधशुरेति
तातेति चाहृयमानं सगरमिव प्रसूतानंतसंतानं कपर्दिनमिव धृतकपर्दि धीवरमि-
वान्तःचन्चलमत्स्यजालं वर्ष्टुमिववनतरंगवृष्टिशीकरदुर्दिनीकृतं मूर्धितमिवोद्धिर-
द्धवलफेनं राजसदनमिवान्तर्निहितमहीभृत्युलं विलासिनीहृदयमिव चन्द्रोदय-
दर्शनानन्दतुंदिलं वसुदेवमिव विधुजनकं शिशुमतीस्तनमिव क्षीरपूरितं बालक-
मिव सततचंचलं तरुणमिव गभीरतरं स्थविरमिव वलितरंगाकुलं नारायणमिव
धृतावर्तचक्रं सततविद्वममपि प्रसूतकल्पद्रुमं प्रह्लादजनकमपि माधवोपलालितं
कृष्णाक्रान्तमपि सुधाधवलं महारब्दसंचयमपि दरिद्रमिव वहिःप्रकटितवराटि-
काशुक्तिदंखमालं नितान्तजलजन्तुसन्तताकुलितान्तःप्रदेशं अपारं क्षीरपा-
रावारमद्राक्षीत् ॥

द्वष्टा च दिग्न्तरप्रस्थमरकिरीटकोटिश्चित्पद्मरागारुणकिरणद्विगुणित-
शोणिमभिः पाणिपल्लैवैः मूर्तिमद्भिरुमस्तकानुरागैरिव कृतांजलिपुटाः
भक्तिसुमाशिलष्टान्तरंगाः निश्चलगात्रयष्टयः सर्वेषितामहप्रसुखाः सुरनिकराः
इत्थमस्ताविषुः ॥

(द) देव जय जय भगवन् संसाररोगापहारातिधीर त्रयीदिव्यसंजीव-
नोद्धारणायातिकल्लोलमालाकुलीमूत्ररब्दाकरान्तः परिभ्रान्तलक्ष्मीविशालाक्षि-
संकाशकाय प्रकाश प्रकाशीकृताशासुखाशर्चर्यवेशमीकृतांडप्रजातप्रकांडावतार
कर्मल्तमाश्रित्यचात्यायितोत्तानपृष्ठप्रदेशोद्भवन्यानशैल अतिसंध्रान्तिसंजातपीयू-
पभागे प्रतायेन्द्रशश्रव्यगांभीर्य सौन्दर्यसंपूर्णपूर्णेन्दुवक्त्रावतारेण च आवर्तमध्या
दुपारुद्धलक्ष्म्या तटिन्मिश्रवर्ष्टुजीमूत्रसंकाशवाहान्तराळ महासिन्धुमग्नस्थिरा-
मंडलोद्धारकालप्रलोलस्फुरदीर्घवोणातिनिर्वेषसंधूर्णिताशेपलोक शाताग्रहस्तो
ङ्गवोद्धिक्षेत्रेन्द्रवक्षःस्थलोद्गीर्णरक्तच्छटास्वादमोदोद्वमज्ञादभीताष्टदिग्दंतिसंचा-

लितोद्वंडकुंभाग्रसंतस्तविश्वंभरामंडल सर्वावतारेण लेखेशनिष्ठनप्रनष्टत्रिलोकी-
मधीनां विधातुं महाधर्मचित्ताद्वलीशात् गृहीत्वा 'त्रिपादैकमेवस्थर्लीं पादपद्म-
त्रयाक्रान्तलोक कठरेरेण शशद्विदार्य क्षमानेतृवर्गोत्तमांगान्सतीव क्रुधानेकधा-
निस्सरद्रक्तधाराप्रवान्तारुणिम्नातिभीमेन संवर्तसंजातसुन्ध्यायमानं मुदा काल-
मालोक्य भीमाद्वहासेन नृत्यप्रवृत्तेन कृत्यंशुकेनाशुसंश्लाध्यमानातिभीमाकृते
राम दशाशप्रशांतीकृताशेषकाशत्पलाशेशपीडातपोद्वंडकोद्वंडदेवेश कांडासना-
शिल्षसीतातटिद्वलिकान्तातिनीलात्रिरामोल्लसद्रामजीमूत निजास्तेन्दुसंदर्शना-
धीनगोपांगनाश्लेषपीन स्तनाभोगदीप्राद्वमीनांकितोरस्थल प्रदेहि प्रदेह्यद्य संद-
र्शनं ते नमस्तुभ्यमिति स्तुत्वा च वहुधा भक्तिसमासक्तस्वांतः सुरगणः
क्षणमिव इन्द्रेशसुन्दरदिव्यमूर्तिमनुध्यायन् निभृतगात्रयष्टिरभवत् ॥

तत्सणमेव सहस्रकिरणसहस्रसंकाशं शून्यीकृतनिलिलदिव्यचक्रं विबुध-
निकरं परस्परस्पर्शानुमेयं उदतिष्ठत् क्षीरोदोदात्किमपि तेजः ॥

उत्थाय च अवगतं भवदागमननिदानं गच्छन्तु भवन्तः निवारया-
म्यद्यैव वरप्रदानेन तस्य नरपतिसुतस्य तपोबेगमित्युक्त्वा अन्तर्हितमभवत् ॥
श्रुत्वाच कर्णाभ्यर्णविकीर्णसुधाशीकरं मधुरतरंगभीरं भगवतो भाषितं अमन्दा-
नन्दतुंदिलाःसर्वेषि सुरनिकराः निजवासभूमिमयासिषुः ॥

अथ पुंडरीकाक्षः पक्षिपतिमधिरुद्धा त्वरयोन्नमितवाहुयुगलं कृतांजलि-
पुटं तपोनलज्ज्वालाभिरिव पाटलजटाभिः अतिगहनशीर्षनिमीलितनयनयुगलं
अनवरतमपि परिस्फुरदधरोष्ठं अतिकृशतं वल्कलपरिघानं दक्षिणोरुतलविनि-
हितवामचरणकमलतलं शितितलनिक्षिपदक्षिणप्रपदं वैश्वानरमिव समुज्ज्वलंतं
भुजगपतिमिव वाताशनं दिवाकरमिव द्विजत्रजसेवितं पशुपतिमिवाहिततिस-
मावेष्टितविग्रहं हिमशैलप्रान्तमिव हुंसधवलमानसं तंचारुक्त्रमद्राक्षी त् ॥

वृष्टा चानुकंपया तात चारुवक्त्र प्रसन्नं पश्य मामेनं तज्जिवेदय
 यदभिमतं दित्सुरसीत्यब्रवीत् श्रुत्वा च घनरवगंभीरां मनोहरां गिरं हर्षोत्कु-
 छनयनंपुण्डरीकः सोपि नरपतिसुतः मकुटमकरकुण्डलग्रैवेयकहरकेचूरकटकन्तु-
 पुरादिदिव्यमंडनपरिमंडितं सर्वर्णतया प्रीत्या शिरस्याद्य अंसास्फालनमाच-
 रंतीभिः कादंचिनीभिरिव भुजशिरसि लंबमानाभिः कुटिलतरकचमालाभिः
 अलंकृतोत्तमांगं अलिकतलसौन्दर्यदिव्यक्षया वक्षःस्यलस्थितायाः लज्जया
 स्तोकमिव उच्चमितवदनकमलायाः कमलायाः कटाक्षकान्तिलेखयेव दिव्यसृग-
 मदतिलकलेखया अलंकृतं, अष्टमीशशांकसंकाशं ललाटफलकमुद्ध्रहन्तं, प्रहृभा-
 वेन सुर्याचन्द्रमसोरपि धुरि स्थितिमभिलषन्तीभ्यां तनुभ्यां तिमिरपंक्तिभ्या-
 मिव नीलाभ्यां झूलताभ्यां उपशोभमानं तिरस्कुर्वद्द्यां पुण्डरीकमीननिकरान्
 सौन्दर्यमिव वमद्द्यां करुणारसमिव संकिरद्द्यां क्षीरपारावारे नीलमेघश्यामोऽ
 यमेव पांडरतरकुण्डलिपतिमंडलमधिशेत इति धवलतरतारकामध्यविलसत्कृष्ण
 कनीनिकाकैतवेन शेषशायिनं नारायणमिव प्रदर्शयद्द्यां द्रिवाकरनिशाकररू-
 पाभ्यां आकर्णविश्रांतभ्यां भक्तजनहृदयहरिणनिकराणां वागुरायमानाभ्यां
 नयनाभ्यां विराजमानं, उच्चमितदिव्यनासिंक, मकरकुण्डलभारासहतया अधःप-
 तनभयादिव अवलंबितस्कन्धाभ्यां भक्तजनगानश्रवणकुत्काभ्यां श्रवणपुटाभ्यां
 विलसंतं, प्रतिर्बिंचितकर्णावतंसाभ्यां मरकतफलकानुकारिभ्यां कोमलतराभ्यां
 कपोलफलकाभ्यासुपशोभमानं, कृतमन्दहासतया पुरानुभूतं दुग्धापहरणनिरतं
 कृष्णवाल्यमिव प्रदशयतं, प्रतिर्बिंचितरदनराजिकैतवेन अधरपल्लवमुद्ध्रहन्तं, वन-
 मालाश्लिष्टकंबुकंठं, प्रसारितकरेण प्रकटितरागेण भगिन्याः कमलायाः कुशलानु-
 योगमिव श्रोतुमागतेन चन्द्रमंडलेन क्रौस्तुभेन कौस्तुभरशिमनियंत्रितयेव निश्च-
 लया सुवर्णवर्णया दारिद्र्यदुस्तरवनगहनस्य द्रवज्ञवलनञ्चालया लक्ष्म्या च
 समार्लिंगितवक्षःस्यलं, अधिकतरापीतपौङ्कवासुदेवशिशुपालादिदुष्टजनकंठवाण

बाहुसहस्रधिरतल्यासमुच्चवालामिषेण तत्सर्वमिववमतानारायणोपरि अपाय
 समुदायानिष्पतनायेव जागरेणावरतमपिपरिभ्रमता अनुबद्धनारायणाशयेन
 भानुसहस्रभासुरेण अतिकृच्छ्रदूर्दशेन सुर्दर्शनेन नारायणाध्मातवातवलपार-
 हश्चना करुहकिरणद्विगुणितधवलिङ्गा अकीटजन्येनपांचजन्येन अपहृतसुर-
 भीतिगदया गदया अत्यमलेन कमलेन च परिमंडितचतुःपाणिपुंडरीकंपीतांवर-
 परिधानं दिव्यनवरदत्तचितकनकमेखलं वेदात्मना सुर्वर्णवर्णेन सपक्षेणैव कनक-
 गिरिणा मर्येवास्यमहिमा प्रतिपाद्यत इति प्रदर्शयतेव करकमलाभ्यां हरिचर-
 णसरसिन्युगलमुद्धहता गरुत्मता समूद्यमानंवर्ष्टुसुरपथमिव नीलमेघश्यामं क्षपा-
 करभिव कमलार्लिंगितं वनजाक्षमप्यवनजाञ्जं काकोदरशायिनमपिसततपरि-
 शुद्धं अजमपि योगिजनहृदयान्दकरं सर्वाभीष्टफलदं श्रीमन्तं भगवन्तं नारा-
 यणमपश्यत् ॥

दृष्ट्वा चानन्दसिन्धुपरिप्लावितहृदये नमस्कुर्वति तर्सिश्वाल्वकत्रे
 करुणार्द्रहृदयो नारायणः सरभसमुत्थाप्य तंत्स यदभिमतं ते दित्सुरसी-
 त्यब्रवीत् ॥

श्रृत्वा च कृतांजलिष्टः देव सर्वज्ञोपि किमप्यजानन्निवमामेवं कुतः
 पुनः पृच्छसि भवतु न कदाप्युल्लभनीया खलु भवदाज्ञा देहि देव विजगीषवे
 मह्यमप्रतिहतं प्रहरणमिति सविनयं प्रार्थयामास ॥

तदनु समन्द सितं मुकुन्दो धंटासहस्ररसितवाचालितदिगंतं अत्युद्दं
 कोदण्डम् ॥

